AFGØRELSE TRUFFET AF DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Nr. 191/1999

af 17. december 1999

om ændring af bilag VIII (etableringsret) og V (arbejdskraftens frie bevægelighed) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som tilpasset ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EØS-Rådet vedtog den 10. marts 1995 en erklæring om fri bevægelighed for personer [1].

(2) Det fremgår af den gennemgang, som i henhold til artikel 9, stk. 2, i protokol 15 blev foretaget i fællesskab ved udløbet af overgangsperioden, at Liechtensteins særlige geografiske placering fortsat berettiger, at der opretholdes visse betingelser for retten til at bosætte sig i dette land; denne afgørelse er baseret på resultaterne af denne gennemgang.

(3) Bilag VIII og V til aftalen blev begge ændret ved afgørelse nr. 7/94 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 21. marts 1994 om ændring af protokol 47 og visse bilag til EØS-aftalen [2] —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende tekst indsættes i SEKTORTILPASNINGER i bilag VIII til aftalen:

»Følgende tilpasninger gælder for Liechtenstein til og med den 31. december 2006. Inden denne dato foretager det blandede udvalg en fornyet gennemgang, på grundlag af hvilken det under behørig hensyntagen til Liechtensteins særlige geografiske placering og i den udstrækning, det er absolut nødvendigt, kan beslutte at opretholde de foranstaltninger, som findes hensigtsmæssige.

I

Statsborgere fra Island, Norge og EU-medlemsstaterne kan kun bosætte sig i Liechtenstein, hvis de har fået tilladelse af de liechtensteinske myndigheder. De har ret til at få denne tilladelse, jf. dog nedenfor anførte begrænsninger. En opholdstilladelse er ikke nødvendig for en periode på under tre måneder pr. år, forudsat at der ikke udøves nogen beskæftigelse eller anden permanent økonomisk aktivitet, og heller ikke for personer, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser i Liechtenstein.

Betingelserne for statsborgere fra Island, Norge og EU-medlemsstaterne må ikke være mere restriktive end dem, som gælder for statsborgere fra tredjelande.

---

[1] EFT L 86 af 20.4.1995, s. 80.
[2] EFT L 160 af 28.6.1994, s. 1.

II

1. Antallet af opholdstilladelser, som årligt er til rådighed for statsborgere fra Island, Norge eller EU-medlemsstaterne, der udøver en økonomisk aktivitet i Liechtenstein, fastsættes således, at den årlige nettostigning i forhold til det foregående år af antallet af økonomisk aktive statsborgere fra disse lande, som er bosat i Liechtenstein, ikke er mindre end 1,75 % af antallet pr. 1. januar 1998. Opholdstilladelser til personer, som er blevet naturaliseret i løbet af et år, fratrækkes det grundlag, hvorpå stigningen for det følgende år beregnes. De opholdstilladelser, som bevilges ud over minimumsantallet, medregnes ikke i stigningen for det følgende år.

2. Myndighederne i Liechtenstein bevilger opholdstilladelser på en måde, som ikke er diskriminerende, og som ikke forvrider konkurrencen. Halvdelen af nettostigningen i disponible tilladelser bevilges i henhold til en procedure, som giver lige muligheder for alle ansøgere.

3. Personer, som har en kortfristet opholdstilladelse, og som udøver en økonomisk aktivitet, indgår i kvoten. Sådanne personer kan forblive i Liechtenstein på de betingelser, der er anført i aftalen, efter tilladelsen udløb inden for den kvote, de indgik i, da de ankom til landet. Kvoteenheden frigøres, når den person, som optog den, skifter bopæl til et andet land. Antallet af kortfristede opholdstilladelser med henblik på udøvelse af økonomisk aktivitet må højst afvige med 10 % fra, hvad det var i 1997.

III

Familiemedlemmer til statsborgere fra Island, Norge og EU-medlemsstaterne, som lovligt har bopæl i Liechtenstein, har ret til at opnå en tilladelse med samme gyldighed som den, der er bevilget den person, som de er tilknyttet. De har ret til udøve en økonomisk aktivitet, og i så fald indgår de i det antal tilladelser, der bevilges økonomisk aktive personer. De i punkt II nævnte betingelser kan dog ikke gøres gældende over for dem, såfremt det årlige antal disponible tilladelser til økonomisk aktive personer er opfyldt.

Personer, der opgiver deres økonomiske aktivitet, kan forblive i Liechtenstein på de betingelser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér [1] og i Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. december 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive boende på en anden medlemsstats område efter dér at have udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed [2], og de medregnes ikke længere i det antal tilladelser, der er til rådighed for økonomisk aktive personer, og indgår heller ikke i den kvote, som er omhandlet i punkt IV.

IV

En supplerende årlig kvote på 0,5 % af det grundlag, der er anført i punkt II, er til rådighed for personer, der ønsker at bosætte sig på grundlag af de rettigheder, der er omhandlet i Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret [3], Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet [4], og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende [5].

Punkt II finder tilsvarende anvendelse.

V

1. Liechtenstein kan i fem år opretholde nationale bestemmelser vedrørende sæsonarbejderes og deres familiemedlemmers forpligtelse til at forlade Liechtensteins område i mindst tre måneder ved udløbet af deres tilladelse til sæsonarbejde. Der kan ikke gøres yderligere begrænsninger gældende over

[1] EFT L 142 af 30.6.1970, s. 24.
[2] EFT L 14 af 20.1.1975, s. 10.
[3] EFT L 180 af 13.7.1990, s. 26.
[4] EFT L 180 af 13.7.1990, s. 28.
[5] EFT L 317 af 18.12.1993, s. 59.

for disse personer. Tilladelserne til sæsonarbejde fornys automatisk for sæsonarbejdere, som er i besiddelse af en arbejdskontrakt, når de vender tilbage til Liechtenstein. Antallet af tilladelser, som er til rådighed for sæsonarbejdere, som er statsborgere i Island, Norge eller en EU-medlemsstat, må ikke være lavere end antallet af tilladelser i 1997 minus antallet af tilladelser til personer, som er omfattet af liberaliseringen i henhold til næste stykke.

2. Antallet af personer, som er undtaget fra forpligtelsen til at forlade Liechtensteins område årligt, fastsættes som antallet af resterende tilladelser divideret med antallet af resterende år inden udløbet af overgangsperioden for sæsonarbejdere. Rækkefølgen af de personer, der kan omfattes af liberaliseringen, fastsættes på grundlag af antallet af på hinanden følgende fornyelser af tilladelser til sæsonarbejde og udstedelsesdatoen for den første tilladelse i rækken.

3. Personer, som har været omfattet af liberaliseringen i henhold til foregående stykke, optager ikke en plads inden for de under punkt II og IV anførte kvoter. Disse personer medregnes dog, hvis deres familiemedlemmer påbegynder en økonomisk aktivitet i henhold til punkt III.

VI

Ansøgere om opholdstilladelse modtager et skriftligt svar senest tre måneder efter datoen for ansøgningen. Ansøgere, som afvises, har ret til et begrundet skriftligt afslag. De har samme klagemuligheder som statsborgere i Liechtenstein med hensyn til administrative afgørelser.

VII

En person, som er beskæftiget, men ikke bosat i Liechtenstein (grænsearbejder), vender hver dag tilbage til sit bosættelsesland.

VIII

Liechtenstein giver de øvrige kontraherende parter og EFTA-Tilsynsmyndigheden alle oplysninger, der måtte være nødvendige for at kontrollere, at dette bilag efterkommes.«

Artikel 2

Følgende tekst indsættes i SEKTORTILPASNINGER i bilag V til aftalen:

»Bestemmelserne i SEKTORTILPASNINGER i bilag VIII vedrørende Liechtenstein gælder i relevant omfang for dette bilag.«

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2000, forudsat at Det Blandede EØS-udvalg har modtaget alle fornødne meddelelser i henhold til aftalens artikel 103, stk. 1.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i EØS-afsnittet i og EØS-tillægget til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1999.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

N. v. LIECHTENSTEIN

Formand